

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobkyně: **Ing. M. J.**
zastoupena Mgr. Milanem Šikolou, advokátem Advokátní
kancelář Šmíd s. r. o.
se sídlem Brno, Jaselská 940/23

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci**
se sídlem Liberec, Rumjancevova 10

za účasti: **1. P. P.**
2. J. P.

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. dubna 2018, č. j. ZKI LI-O-5/164/2018-6,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. dubna 2018, č. j. ZKI LI-O-5/164/2018-6, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 17 453,45 Kč k rukám Mgr. Milana Šikoly, advokáta, Advokátní kancelář Šmíd s. r. o., se sídlem Brno, Jaselská 940/23, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrálního pracoviště Semily (dále také jen „Katastrální úřad“), ze dne 2. 2. 2018, sp. zn. OR-438/2016-608, a toto rozhodnutí potvrdil. Toto rozhodnutí Katastrální úřad vydal v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu dle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“).
2. Katastrální úřad rozhodl tak, že se vyhovuje nesouhlasu manželů P. a J. P. (osoby zúčastněné na řízení) ze dne 30. 11. 2016 (PD12885/2016) s neprovedením návrhu na opravu chyby v údajích katastru nemovitostí v rámci OR-438/2016- 608/1 (oznámení ze dne 22. 11. 2016) v katastrálním území X, obec X. Dále určil, že v souboru geodetických informací (SGI = platná mapa KN) bude vlastnická hranice mezi pozemkovými parcelami č. X(vlastnictví 1/2 P. P. a 1/2 P. J., LV X) a č. X (vlastník Ing. J. M., LV X), vše v k. ú. X, vedena v konfiguraci dle geometrického plánu (GP) č. 149-90/2000, vyhotoveném pro rozdělení p. p. č. X, resp. pro vznik p. p. č. X, který byl nedílnou součástí kupní smlouvy ze dne 11. 7. 2001 (NZ 177/2001 V-845/2001- 608).

II. Obsah žaloby

3. Toto rozhodnutí napadla žalobkyně včas podanou žalobou, v níž tvrdí, že byla žalobou napadeným rozhodnutím přímo dotčena na svých právech. Nezákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného orgánu spatřuje v následujících žalobních bodech.
4. Předně považovala za nepřezkoumatelný a vnitřně rozporný závěr žalovaného, že chyba v údajích katastru nemovitostí vznikla tím, že díl „a“, který byl oddělen z p. p. č. X v GP č. zak. 188-3952/2003, byl přisloučen do p. p. č. X i když GP č. zak. 188-3952/2003 nebyl zpoplatněn a darovací smlouva mezi manželý P. a obcí X nebyla zapsána v katastru nemovitostí; díl „a“ byl přesto zakreslen do katastrální mapy a přisloučen do p. p. č. X.
5. Upozornila na to, že naproti tomu Katastrální úřad v prvoinstančním rozhodnutí uzavřel, že lze souhlasit s tím, že předmětný díl „a“ p. p. č. X nebyl do mapy KN přikreslen v rámci neprovedeného vkladu V-2335/2006-608 (zastavené řízení v rámci procesního rozhodnutí ze dne 5. 2. 2007), jehož nedílnou součástí byl i geometrický plán č. 188-3952/2003, ale že byl primárně zakreslen v rámci kupní smlouvy (notářský zápis NZ 177/2001, N-184/2001) sepsané dne 11. 7. 2001 mezi manželi O. P. a M. P., tehdejšími vlastníky pozemkové parcely č. X jako prodávajícími a manželi V. J. a Ing. M. J. (žalobkyní) jako kupujícími, kde předmětem prodeje byla zde řešená pozemková parcela č. X, oddělená z p. p. č. X geometrickým plánem č. 149-90/2000, který byl nedílnou součástí této smlouvy, kdy daná kupní smlouva byla v KN provedena v rámci vkladového řízení V-845/2001-608.
6. Žalobkyni není zřejmé (a ani žalovaný tuto skutečnost nijak nevysvětluje), jak předmětný díl „a“ p. p. č. X mohl být do mapy KN přikreslen v rámci kupní smlouvy, tedy již v roce 2001, když však předmětný díl „a“ p. p. č. X byl z uvedené parcely oddělen až geometrickým plánem GP č. zak 188-3952/2003, zpracovaným v roce 2003, tedy více jak 2 roky po provedeném zápisu v rámci vkladového řízení V-845/2001-608.

7. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného pak ani není zřejmé, kdy (k jakému datu) a v rámci jaké činnosti (operace) Katastrálního úřadu byl předmětný díl „a“ p. p. č. X v KN zakreslen, resp. přisloučen do p. p. č. X, tedy kdy a jak bylo toto „přisloučení“ technicky v daném mapovém listu provedeno (s uvedením čísla mapového listu a data technického provedení).
8. V dalším bodu žaloby žalobkyně citovala závěry obsažené v rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2017, č. j. ZKI LI-0-11/192/2017-1, zejména propočty obsažené v odůvodnění. Žalovanému v návaznosti na to vytkla, že v napadeném rozhodnutí učiněné závěry nejsou řádně odůvodněny, resp. nejsou odůvodněny vůbec. Ze závěrů učiněných žalovaným není zřejmé a seznatelné, na základě jakého právního předpisu (resp. konkrétního ustanovení právního předpisu) žalovaný své závěry učinil, resp. podle jakého právního předpisu (konkrétního ustanovení) při svých výpočtech vycházel, resp. tyto prováděl. Žalovaným není odůvodněno, na základě jakého zákonného ustanovení postupoval úlohou „volné stanovisko“ a úlohou „ortogonální metoda“, resp. co je podstatou těchto úloh, resp. těchto postupů.
9. Taktéž závěr, že zaměřený bod č. 149-9 ze ZPMZ č. 149 z roku 2000 je zřejmě totožný s rohem plotu, bod č. 254-12, než s kamenným mezníkem, bod č. 254-13, i když vzdálenost mezi body č. 149- 9 a 254-13 není větší jak mezní polohová chyba, $up = 0,39$ m, pro body s kódem charakteristiky kvality 3, není dle přesvědčení žalobkyně přesvědčivý, pokud má jako takový vycházet z měření (jako zcela exaktní metody), když není ani řádně odůvodněno, jak k takovému závěru žalovaný dospěl, tím spíše, že sám žalovaný připouští, že vzdálenost mezi body č. 149-9 a 254-13 není větší jak mezní polohová chyba, $up = 0,39$ m (přípustná odchylka), přesto zaměřený bod č. 149-9 ze ZPMZ č. 149 z roku 2000 považuje za totožný právě s rohem plotu, bod č. 254-12, nikoliv pak za totožný s kamenným mezníkem, bod č. 254-13 (byť se tento nachází v přípustné odchylce).
10. Ve třetím žalobním bodu žalobkyně uvedla, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, jak se žalovaný vypořádal s její námitkou, aby při rozhodnutí byla zohledněna dobová katastrální mapa z období před rokem 2001, tj. před převodem p. p. č. X (tedy aby byly správním orgánem opatřeny jako podklad pro rozhodnutí dobové mapy vložené v rámci podání PD-13688/2017-608).
11. Dále nebylo vyhověno jejímu návrhu, aby byl ve věci vypracován znalecký posudek znalcem z příslušného oboru k přesnému určení hranic dotčených pozemků při zohlednění dobových map, jakož i dalších podkladů zjištěných a opatřených v průběhu řízení, a to i s ohledem na měnící se závěry a stanoviska správních orgánů v průběhu řízení ve věci samé. Neobstojí podle ní odůvodnění v tom směru, že pracovníci Katastrálního úřadu a žalovaného jsou dostatečně erudovanými osobami ve věci samé rozhodnout.
12. Dále se žalovaný neměl vypořádat s odvolací námitkou, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vykazuje procesní vady, neboť žalobkyně nebyla seznámena v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu s podkladem pro vydání rozhodnutí, konkrétně s neměřickým náčrtem č. 407 a k tomuto podkladu pro rozhodnutí se tak nemohla v rámci řízení vyjádřit.

13. Žalobkyně má tak za to, že napadené rozhodnutí nevychází ve smyslu § 3 a 50 správního řádu ze zjištěného stavu věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a řízení jeho vydání předcházející vykazuje shora uvedené procesní vady.
14. Navrhla proto, aby krajský soud zrušil jak žalované, tak jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

15. K jednotlivým žalobním námitkám uvedl žalovaný následující.
16. Pokud jde o první z nich, poukázal na zjištění Katastrálního úřadu, že v katastrální mapě vznikla chyba o velikosti dílu „a“ (chybný zákres), a pro něj nebylo a není důležité, kdy díl „a“ byl do mapy zakreslen, ale že chyba zákresu o velikosti dílu „a“ existuje. Doba vzniku chybného zákresu nemá žádný vliv na konstatování, že chyba existuje a musí být odstraněna.
17. Ohledně druhé žalobní námitky odkázal na obsahy všech doposud vydaných rozhodnutí Katastrálního úřadu a žalovaného v této věci. Výpočty žalovaného jsou ve spisu č. j. ZKI LI-O-11/192/2017 pod pořadovým číslem 12. Výpočty Katastrálního úřadu jsou v ZPMZ č. 407 a 408 ve spisu OR-436/2016-608 pod pořadovým číslem 22.
18. Ke třetímu žalobnímu bodu konstatoval, že bylo matematicky prokázáno, že chyba existuje o velikosti dílu „a“ ze ZPMZ č. 188. Podle náčrtu měl být díl „a“ oddělen z p. p. č. X a přisloučen do p. p. č. X. Vzhledem k tomu, že v katastrální mapě existoval odskok v jižní části p. p. č. X o velikosti dílu „a“, chyba v zákresu vznikla přisloučením dílu „a“ do p. p. č. X.
19. Výpočty pomocí „volného stanoviska“ a „ortogonální metody“ jsou základní úlohy obecně používané při zeměměřických činnostech a nelze je dle žalovaného jednoduchým způsobem laické veřejnosti vysvětlit. Zeměměřické činnosti předpokládají odborné znalosti z oboru. Pokud žalobkyně něčemu nerozuměla, mohla o vysvětlení některých pojmů požádat. Požadavek na určení hranic dotčených pozemků znalcem při zohlednění dobových map je zavádějící. Hranice jsou určeny geometrickými plány s listinami, nikoliv katastrální mapou. Konečně žalovaný konstatoval, že kopie NZ č. 407 a 408 si žalobkyně pořídila při nahlédnutí do spisu dne 23. 8. 2017.
20. Navrhl tak žalobu pro její nedůvodnost zamítnout.

IV. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

21. Osoby zúčastněné na řízení odkázaly na shora již citovanou kupní smlouvu ze dne 11. 7. 2011, jejíž součástí je i geometrický plán č. 149-90/2000. Při předávání koupeného pozemku p. č. X byli všichni zúčastnění, i oni jako budoucí majitelé sousedního pozemku p. č. X, obeznámeni s průběhem hranice. V té době tam žádný zub nebyl a hranice plynule navazovala na pozemek p. č. X. Dle jejich mínění zub mezi pozemky p. č. X a X vznikl kolem roku 2006 po neprovedeném vkladu darovací smlouvy V-2335/2006-608.
22. Na důkaz svých tvrzení přiložily i další písemné podklady. Uvedly, že jsou přístupny k novému vyměření dle citovaného geometrického plánu.

V. Jednání soudu

23. Při jednání soudu dne 9. 6. 2020 pověřený pracovník žalovaného přednesl a poté předložil další písemné vyjádření k žalobě, v němž podrobně popsal, jak mělo k předmětné chybě v katastru nemovitostí dojít. K tomuto vyjádření přiložil rovněž originál podkladu, na který je v tomto vyjádření odkazováno a z něhož dle žalovaného vyplývá podstata toho, proč k předmětné chybě došlo.
24. Jinak zůstali účastníci řízení i osoby na řízení zúčastněné na svých procesních stanoviscích.
25. Zástupce žalobkyně navrhl, aby soud provedl důkaz znaleckým posudkem z oboru geodézie a kartografie, neboť rozhodnutí o žalobě, kterým je napadáno rozhodnutí žalovaného o opravě chyby v katastrálním operátu, závisí na posouzení takových skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí. V rámci znaleckého posudku by měla být zodpovězena otázka, zda při vyhotovení geometrického plánu č. 149-90/2000 a zeměměřičských záznamů č. 407 a 408, o které se napadené rozhodnutí opírá, bylo postupováno v souladu s právními předpisy předepsanými zeměměřičskými pravidly a zda výsledky těchto činností odpovídají skutečné poloze parcely č. X k. ú. X tak, jak byla po opravě katastrálního operátu zakreslena do katastrální mapy, resp. aby se znalec vyjádřil k tomu, zda postup Katastrálního úřadu, resp. žalovaného, byl v souladu s právními předpisy na úseku geodézie a kartografie.
26. Pověřený pracovník žalovaného v reakci na uvedený návrh konstatoval, že předmětem daného správního řízení není skutečná poloha předmětného pozemku, ale zobrazení hranic pozemku v historické katastrální mapě. Oměrné v geometrickém plánu neodpovídají mírám změřeným v katastru nemovitostí (v mapě zveřejněné k nahlížení do katastru nemovitostí, kde je pouze obraz katastrální mapy). V návaznosti na to znovu odkázal na písemné vyjádření k žalobě založené do soudního spisu při dnešním jednání. Dle jeho názoru je chyba zřejmá z předložených podkladů a žádné další důkazy není nutno provádět.
27. Krajský soud při jednání rozhodl tak, že navržený důkaz proveden nebude, a to z důvodů, které budou uvedeny níže, v nalézací části rozsudku.

VI. Skutkové a právní závěry krajského soudu

28. Následně krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vyšel přitom ze skutkového a právního stavu, který byl dán v době rozhodování správního orgánu.
29. Pokud jde o průběh správního řízení, odkazuje krajský soud v podrobnostech na obsah odůvodnění rozhodnutí prvostupňového správního orgánu (str. 2 až 4), neboť tento popis tvoří většinu odůvodnění tohoto rozhodnutí (právnímu hodnocení věnoval Katastrální úřad necelou jednu stránku). Účastníkům řízení i osobám na něm zúčastněným je obsah tohoto rozhodnutí dobře znám, krajský soud proto pouze ve stručnosti rekapituluje, že Katastrální úřad nejprve nesouhlasu osob zúčastněných na řízení s neprovedením návrhu na opravu chyby v katastru nemovitostí nevyhověl. Teprve pod vlivem zrušujícího rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2017, č. j. ZKI LI-O-11/192/2017-1, změnil názor, nesouhlasu osob zúčastněných na řízení s neprovedením návrhu na opravu chyby v katastru nemovitostí vyhověl, přesto i další jeho rozhodnutí bylo žalovaným zrušeno (byť v podstatě s procesními důvody). V následném správním řízení vydal Katastrální úřad shora již citované rozhodnutí, přičemž o odvolání

žalobkyně proti němu rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, a to způsobem shora rovněž již popsaným. Tato rozhodnutí byla předmětem soudního přezkumu.

30. Krajský soud ještě předepisuje, že všechny nemovitosti, o nichž je v tomto rozsudku pojednáváno, se nacházejí v katastrálním území X. Pro zjednodušení tedy již nebude tento údaj u označení nemovitostí dále uvádět.
31. Dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru.
32. Účelem institutu opravy chyby v katastrálním operátu je odstranění rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, nikoliv rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem. Jde tedy o nápravu stavu, kdy údaje zapsané v katastru neodpovídají obsahu v operátu založených podkladů, na jejichž základě se takové údaje obsahem katastru staly. Nutno dodat, že rozhodnutí katastrálních úřadů o opravě chyby v katastrálním operátu nezasahují konečným způsobem do sféry hmotněprávních oprávnění a povinností účastníků řízení, tedy nezpůsobují vznik, změnu nebo zánik právních vztahů k nemovitostem. Taková rozhodnutí mají pouze evidenční účinky, neřeší konečným způsobem otázku, kdo má jaký právní vztah k určité nemovitosti. Řízení o opravě chyby v katastrálním operátu neslouží k řešení sporů ohledně existence právních vztahů k nemovitostem, řešení těchto sporů přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení (viz Barešová, E. et al. *Katastrální zákon. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015, str. 304; srov. také četnou judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudky ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007 – 103, ze dne 5. 9. 2012, č. j. 1 As 43/2012 – 55, nebo ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012 – 65).
33. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103 (všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozsudku jsou k dispozici na www.nssoud.cz), neurčitý pojem „zřejmý omyl“ obsažený v tomto ustanovení je třeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti – zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či například opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris – například zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nenaplnuje požadavky stanovené katastrálním zákonem).
34. Řízení o opravě chyb v katastrálním operátu pak slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. V tomto řízení může katastrální úřad činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky, např. odstraňovat spory týkající se vlastnického práva (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2011, č. j. 8 As 4/2011-334, ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32 či ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012-65).
35. V řízení o opravě chyby v katastrálním operátu tedy dochází pouze k dodatečnému nahrazení údaje chybně evidovaného v katastru nemovitostí údajem, který je v souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Jiné nesprávnosti obsažené v katastru nemovitostí

nelze považovat za chybu ve smyslu § 36 katastrálního zákona, a proto je katastrální úřad nemůže v tomto řízení opravovat.

36. První pochybení, které musí krajský soud správním orgánům obou stupňů vytknout, je fakt, že ačkoliv v návěti svých rozhodnutí uvedly, že rozhodují dle § 36 katastrálního zákona o opravě chyby v katastru nemovitostí, v odůvodnění svých rozhodnutí nikterak neobjasnily, zda použití právě tohoto právního institutu je vůbec na místě, zda jsou naplněny zákonné předpoklady pro jeho aplikaci. Tedy, zda jimi zjištěnou nesprávnost v katastru nemovitostí je možno klasifikovat jako chybu ve smyslu § 36 katastrálního zákona.
37. Takové hodnocení by správní rozhodnutí o opravě chyby v katastru nemovitostí mělo obsahovat v zásadě vždy. Natož pak v posuzované věci, kdy s ohledem na průběh správního řízení (změna právního hodnocení Katastrálního úřadu, opakované zrušení rozhodnutí Katastrálního úřadu žalovaným, přetrvávající rozdílnost názorů Katastrálního úřadu a žalovaného na to, jak k předmětné vadě v katastru nemovitostí došlo) je položení si této otázky a následné odůvodnění odpovědi na ní nutno dle krajského soudu považovat za nezbytnost.
38. Další pochybení správních orgánů obou stupňů spatřuje krajský soud ve skutečnosti, že se ve svých rozhodnutích odkazovaly na obsah rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2017, č. j. ZKI LI-O-11/192/2017-1, tedy na první zrušující rozhodnutí žalovaného v dané věci (viz shora). Katastrální úřad tak učinil na str. 5 svého rozhodnutí nahoře, žalovaný ve čtvrtém odstavci svého rozhodnutí. Uvedené odkazy se přitom týkaly právě té pasáže uvedeného zrušujícího rozhodnutí, která obsahovala výpočty objasňující existenci předmětné chyby v katastru nemovitostí (tedy stanovení správného průběhu hranice mezi p. p. č. X a X).
39. Takový postup ovšem považuje krajský soud za naprosto nepřipustný. Pokud je věc na základě zrušujícího rozsudku odvolacího orgánu vrácena správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení, musí být závěry obsažené ve zrušujícím rozhodnutí, pokud je to relevantní, obsaženy v novém prvostupňovém, případně odvolacím, rozhodnutí. Nestačí na tyto závěry jenom odkázat, ani by do nových rozhodnutí byly zahrnuty. Správní soud totiž v rámci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. přezkoumává napadené rozhodnutí (rozhodnutí odvolací orgánu) a jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně. Tato rozhodnutí tvoří jeden celek. To však již neplatí o případném předcházejícím zrušujícím rozhodnutí odvolacího orgánu. Jeho obsah již s novými rozhodnutími jeden celek netvoří a toto rozhodnutí ani nemůže být předmětem přezkumu správního soudu.
40. V přezkoumávané věci je uvedené pochybení o to výraznější, že odkazovaná část odůvodnění zrušujícího rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2017, č. j. ZKI LI-O-11/192/2017-1, se týkala podstaty věci, tedy výpočtů směřujících k objasnění existence chybného údaje v katastru nemovitostí, který vznikl zřejmým omylem při jeho vedení či obnově katastru.
41. Na obě z uvedených pochybení poukazovala žalobkyně v prvních dvou bodech své žaloby. Krajský soud by k nim ale musel přihlídnout i z úřední povinnosti, neboť se jedná o vážné vady řízení bránící přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních námitek (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84). Každá z nich sama o sobě totiž způsobuje

nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a odůvodňuje tak nutnost jeho zrušení (§ 76 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.) a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).

42. Žalobě je však nutno přisvědčit rovněž v tom, že obsahy prvostupňového i žalovaného rozhodnutí jsou po obsahové stránce částečně rozporné. Oba správní orgány totiž dospěly k odlišnému závěru, na základě čeho jimi zjištěná vada v katastru nemovitostí (chybně stanovená hranice v katastrální mapě mezi pozemky p. č. X a X) vznikla. Stručně řečeno – Katastrální úřad je toho názoru, že se tak stalo v rámci kupní smlouvy sepsané mezi manželi O. P. a M. P., tehdejšími vlastníky p. p. č. X, jako prodávajícími a manželi V. J. a Ing. M. J. jako kupujícími, kdy předmětem této smlouvy byla i p. p. č. X, oddělená z p. p. č. X geometrickým plánem č. 149-90/2000. Naopak žalovaný zastává názor, že k chybě došlo v důsledku neprovedení vkladu darovací smlouvy (V-2335/2006-608) mezi manželi P. a Obcí X, jejíž součástí byl geometrický plán č. 188-3952/2003.
43. Žalovaný přišel ve vyjádření k žalobě s odkazem na právní závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, s tvrzením, že určení, jak přesně chyba v katastru nemovitostí vznikla, není vlastně důležité, neboť podstatné je zjištění existence chyby, ne důvodu jejího vzniku. Uvedený rozpor v obsahu obou rozhodnutí však přesto způsobuje minimálně jejich značnou nepřesvědčivost, v důsledku čehož není divu, že je účastníci správního řízení odmítají respektovat. I kdyby tedy skutečně nebylo možné přesně zjistit, jak k chybě došlo, ale že v katastru nemovitostí tato chyba fakticky existuje, přesto (a možná o to více) je nutné, aby se správní orgány věnovaly povaze této chyby, tedy pro účastníky řízení srozumitelným způsobem vysvětlily, že se jedná o chybu, která vznikla způsobem předvídaným v § 36 odst. 1 katastrálního zákona, a z toho důvodu je také možné ji opravit.
44. Této povinnosti ale jak Katastrální úřad, tak žalovaný, zůstali v přezkoumávaných rozhodnutích dosti dlužni. Naopak je z důvodů shora uvedených zatížili vadou nepřezkoumatelnosti. Tento deficit si zřejmě po podání žaloby žalovaný uvědomil, neboť nejprve ve svém vyjádření k žalobě ze dne 9. 7. 2018, tak následně ve vyjádření předloženém při jednání soudu dne 9. 6. 2020, se snažil napravit strohost odůvodnění napadeného rozhodnutí a vysvětlit, v čem spočívá podstata jím deklarovaného chybného údaje v katastru nemovitostí a zřejmost omylu, v důsledku něhož vznikl, ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 katastrálního zákona.
45. K tomuto „dovysvětlení“ však krajský soud přihlédnout nemohl, neboť dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu nemůže být nedostatek odůvodnění rozhodnutí vydaného ve správním řízení dodatečně zhojen případným podrobnějším rozbořením právní problematiky až ve vyjádření k žalobě či v kasační stížnosti brojící proti rozhodnutí soudu, jímž bylo správní rozhodnutí zrušeno jako nepřezkoumatelné pro nedostatky v odůvodnění (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58). Krajský soud proto nemohl uvedená vyjádření žalovaného považovat za součást odůvodnění napadeného rozhodnutí.
46. Za této situace se tak krajský soud nemohl vyjádřit k té části prvního a zejména druhého žalobního bodu, v níž žalobkyně zpochybňovala odborné závěry žalovaného, hlavně jeho výpočty obsažené ve zrušujícím rozhodnutí ze dne 26. 4. 2017, č. j. ZKI LI-O-11/192/2017-1.

47. Za situace, kdy krajský soud byl nucen přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí, pak pozbylo významu zabývat se důvodností námitek obsažených ve třetím žalobním bodu, neboť ty směřovaly k údajným procesním pochybením žalovaného. V dalším řízení samozřejmě budou správní orgány postupovat v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu, jakožto procesního předpisu, kterým se dané správní řízení řídí, včetně ustanovení § 3, § 36 odst. 3 a § 50, jejichž porušení žalobkyně ve třetím žalobním bodu namítala.
48. Pro úplnost krajský soud dodává, že neshledal důvod, aby provedl důkaz znaleckým posudkem z důvodů, které navrhovala a při jednání soudu upřesnila žalobkyně. Krajský soud se jednak ztotožňuje s přílehlavou reakcí žalovaného na tento návrh učiněnou při jednání soudu (viz shora), jednak připomíná, že postupem dle § 36 katastrálního zákona lze odstranit chybný údaj v katastru nemovitostí, který vznikl zřejmým omylem při jeho vedení či obnově operátu, tedy nutnost kontroly postupu katastrálních orgánů formou znaleckého posudku by v zásadě neměla přicházet vůbec v úvahu. Znalec se navíc nemůže vyjádřit k právnímu posouzení věci.
49. Přes shora uvedené výtky směřující i do rozhodnutí správního orgánu I. stupně, krajský soud nepřistoupil současně také k jeho zrušení, zejména proto, aby dal žalovanému možnost posoudit, zda bude možné a účelné, aby tato pochybení napravil on sám v odvolacím řízení (neboť jak už shora krajský soud konstatoval – prvostupňové a odvolací rozhodnutí tvoří jeden celek) nebo zda převáží důvody pro zrušení tohoto rozhodnutí a vrácení věci Katastrálnímu úřadu k novému projednání, jak předvídá § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.
50. V dalším řízení bude žalovaný právními názory krajského soudu vyslovenými v tomto rozsudku vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VII. Náklady řízení

51. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, a proto má nárok na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).
52. Důvodně vynaloženými náklady soudního řízení na straně žalobkyně byly zaplacený soudní poplatek ve 3.000,- Kč, odměna advokáta a jeho režijní výlohy (§ 35 odst. 2 s. ř. s.). Ze soudního spisu je zřejmé, že zástupce žalobkyně učinil ve věci 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, účast při jednání soudu) po 3.100,- Kč [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky MS č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 cit. vyhlášky]. Dále má zástupce žalobkyně právo na náhradu hotových výdajů za 3 úkony právní služby po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky), na náhradu za promeškaný čas - 6 půlhodin po 100,- Kč v souvislosti s přepravou na jednání soudu (§ 14 odst. 3 vyhlášky) a na náhradu cestovného za jízdu osobním automobilem na jednání soudu na trase Semily – Hradec Králové a zpět ve výši 1 145,- Kč. Protože zástupce žalobkyně doložil, že je registrován jako plátce DPH, byla odměna advokáta a režijní výlohy povýšeny o 21 %, tj. o 2 508,45 Kč.
53. Proto krajský soud závázal žalovaného povinností žalobkyni tyto prokázané náklady řízení v celkové výši 17 453,45 Kč uhradit k rukám jejího zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

54. Osoby zúčastněné na řízení se náhrady nákladů řízení při jednání soudu výslovně vzdaly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 16. června 2020

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu